

РЕШЕНИЕ

№ 3886

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 17.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **13311** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу решение № Ж-563/24.10.2019 г. на КЕВР, с което са дадени задължителни указания на дружеството: 1. В едномесечен срок след получаване на решението [фирма] да издаде Становище с посочени условия за присъединяване на обект: Ф. до 30 kW в ПИ 46417.108.37, [община], [населено място], м. А., заявен от Т. Т., за изграждане при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II: „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Искане за проучване за присъединяване и за условията за присъединяване“. 2. В едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е взето в противоречие с разпоредбите на ЗЕВИ, както и на законите и подзаконовите нормативни актове, касаещи устройството на територията. Твърди се, че КЕВР в противоречие с приложимото законодателство и с практиката на ВАС приела, че обектът за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, който Т. предвиждал да изгради в ПИ 46417.108.37, находящ се в местност м. А., землище [населено място], [община], обл. Стара З. отговорил на изискванията на чл.24, т.1 ЗЕВИ и по –точно същият поземлен имот се намирал в урбанизирана територия. Сочи се, че от страна на КЕВР

се смествали понятията „урегулиран имот“ и „урбанизирана територия“. Твърди се, че факта, че имота попадал в ОУП на населеното място и одобряването на ПУП-ПРЗ не означавало, че имотът вече попадал в урбанизирана територия. Жалбоподателят се позовава на §5, т.6 ДР на ЗУТ, като изтъква, че имотът се намирал в землището, т.е. извън строителните граници на [населено място], поради което не отговарял на основното изискване, за да се счита урбанизирана територия. Цитира решение по адм.д. №7556/2017 г. на Върховния административен съд на Република България. Моли се оспореното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява. В депозирана писмена молба поддържа жалбата и доказателствените си искания и моли оспореният акт да бъде отменен. Претендира разноски по представен списък по чл.80 ГПК /л.93/. В писмени бележки се излагат подробни съображения с искане за отмяна на решението на КЕВР.

Ответникът – КЕВР – в съдебно заседание, чрез процесуален представител, оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна, като бъде потвърден оспореният акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна- Т. И. Т., редовно призован, не се явява, не се представлява.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 07.03.2019 г. Т. Т. подал Заявление за проучване условията и начина за присъединяване на обект за производство на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа с вх. № 8162530/07.03.2019 г. /л.35-37/. Обектът Ф. до 30 kW с адрес: [населено място], м. А., в имот с идентификатор 46417.108.37, собственост на Т. /съгласно нотариален акт-л.38 и сл./, е заявен за изграждане при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Към заявлението Т. приложил Нотариален акт за покупко- продажба на недвижим имот №99, том II, рег. №3726, дело№269 от 2014 г.; Скица №Ф03443/31.07.2015 г. /л.40/, в която е вписано, че имот с номер №108037 е с начин на трайно ползване: индивидуално застрояване, каквото застрояване е предвидено и за трима от съседите, с посочени данни за имотите и собствениците, като в графа „забележка“ е вписано, че за имота има влязло в сила решение №5 от 2009 г. за промяна предназначението на земеделска земя за неземеделски нужди, издадено от комисията по чл.17, ал.1, т.1 ЗОЗЗ; Разрешение за строеж /л.41, 42/; Удостоверение за въвеждане въвеждане в експлоатация на стоеж от пета категория/л.43/; Скица на поземлен имот №15-189082-05.03.2019 г. от АГКК, Служба по геодезия, картография и кадастър- [населено място], в която е отразено, че ПИ с идентификатор 46417.108.37, с Малка В. , общ. Стара З., обл. Стара З. по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-663/10.11.2017 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес: [населено място], местност А., трайно предназначение на територията: Урбанизирана, начин на трайно ползване: Ниско застрояване/до 10m/, номер по предходен план:108037.

С писмо с изх. № 8162530/26.03.2019 г./л.45/ [фирма] поискало от Т. Т. да представи доказателства, че имотът се намира в строителни граници на населеното място, съгласно §5, т.6 от ДР от ЗУТ.“

Със заявление за услуга от 02.05.2019 г. /л.46,47/ Т. Т. представил писмо от [община] с изх. № 20-16-69/30.04.2019 г. /л.48/, в което е записано, че имотът е извън строителните граници на [населено място]. Посочено е още, че ПИ 46417.108.37 е с променено предназначение и има процедиран ПУП- ПРЗ, одобрен със Заповед

№19-12-29 от 21.02.2017 г., съгласно който за ПИ 37 е отреден УПИ Ш-37 в кадастрален район 108.

След извършена проверка, във връзка с подаденото заявление, от [фирма] до Т. Т. е изпратено писмо изх. № 8237307/07.05.2019 г. /л.69/, с което заявителят е уведомен, че процедурата по присъединяване на обект Ф., с местонахождение [населено място], имот с идентификатор 46417.108.37, м. А. ЕКАТТЕ:46417, се прекратява, тъй като недвижимият имот, в който се предвижда изграждането на обекта не се намира в урбанизирана територия.

При проведена кореспонденция между Т. Т. и „Е. Юг“ /чрез имейли/ „Е. Юг“ потвърждават отказа, обективизиран в писмото от 07.05.2019 г., че процедурата не отговаря на изискванията на чл.24, т.1 ЗЕВИ.

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е постъпила жалба с вх. №Е-11ИН-00-280/24.06.2019 г./л.68 и сл., с допълнение/, подадена от Т. И. Т. с адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 3, ап. 10, срещу [фирма]. Жалбоподателят оспорва прекратяване на процедурата за присъединяване на Фотоволтаична електроцентрала (Ф.) в ПИ 46417.108.37, [община], [населено място], м. А., предвидена за изграждане при условията по чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ). Към жалбата прилага документите, представени и пред Е..

С писмо изх. № Е-11 ИН-00-280/02.07.2019 г. /л.66/, на основание чл.143, ал.4 от Наредба №3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба№3/, КЕВР изисквали проверка и становище от [фирма] по подадената от Т. жалба, в 7- дневен срок, ведно с преписката.

На 11.07.2019 г. в КЕВР постъпил отговор, ведно с преписката от [фирма] с вх. № Е-11ИН-00-280/11.07.2019 г. /л.30 и сл./.

С атакуваното Решение № Ж-563/24.10.2019 г. /л.10-12/ на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР или Комисията), на основание чл. 22, ал. 1, ал.5 и ал.7 ЗЕ, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.3.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, са дадени следните задължителни указания: 1. В едномесечен срок след получаване на решението [фирма] да издаде Становище с посочени условия за присъединяване на обект: Ф. до 30 kW в ПИ 46417.108.37, [община], [населено място], м. А., заявен от Т. Т., за изграждане при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II: „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Искане за проучване за присъединяване и за условията за присъединяване“. 2. В едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

Решението е прието след изготвен доклад от 18.10.2019 г. на работна група, дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ в КЕВР /л.22-24/ и решение на проведено закрито заседание на КЕВР на 24.10.2019 г., обективизирано в Протокол №180 от 24.10.2019 г. /извлечение от протокол- л.15-21/.

Във връзка с искането на жалбоподателя за допускане на съдебно–техническа експертиза, съдът е преценил, че не следва да бъде изслушвано вещо лице, тъй като относно обстоятелството попада ли процесният имот в урбанизирана територия, са приети писмени доказателства, които по своя характер са официални удостоверителни документи.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен- акт Решение № Ж-563/24.10.2019 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата– чл. 144 и сл. са спазени– изготвен е доклад от работна група и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Предвид това съдът намира, че не са допуснати процесуални нарушения в хода на административното производство.

Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил обективно установените факти и обстоятелства, и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Относно материалната законосъобразност на решението:

Съгласно разпоредбата на чл. 116, ал.1 от ЗЕ Операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, за който производителят: 1. е сключил писмен договор за присъединяване по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3; 2. е изпълнил своите задължения по договора по т. 1 и нормативните изисквания за присъединяване към електропреносната или електроразпределителната мрежа; 3. има изградени електрически уредби в границите на собствения си имот или на имота, в който има право да строи, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и 4. е сключил договор за достъп по чл. 84, ал. 2.

Разпоредбата на чл. 23 от Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/ предвижда, че лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5. Заявления по ал. 1 се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на ежегодния период по чл. 22,

ал. 5.

Според чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ разпоредбата на чл. 23 (общия ред) не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Тези обекти се ползват от преференциите по чл. 31 и чл. 32. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), глава пета, раздел II „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ“.

Съгласно чл. 87, ал.1 от Наредба № 6 Лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници (ОПЕЕВИ) към оператора на съответната разпределителна мрежа. Лицето следва да:

1. е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени ОПЕЕВИ върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии;
2. е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. (ал.2).

Според чл. 88, ал.1 от Наредба № 6 Искането за проучване на условията и начина на присъединяване съдържа:

1. наименованието и местонахождението (адреса) на имота/сградата, върху която се предвижда да се изгражда обектът;
2. срока/етапите за изграждане на обекта;
3. инсталираната генерираща мощност на обекта;
4. вида на първичния енергоносител;
5. точен адрес за кореспонденция, телефон, факс, адрес на електронна поща;
6. правно индивидуализиращи белези на лицето. Към искането по ал. 1 се прилагат:

1. документ, удостоверяващ правото на собственост/друго вещно право върху имота/сградата, върху които ще се изгражда ОПЕЕВИ;
2. договор за наем и нотариално заверено съгласие на собственика на имота/сградата, когато искането се подава от наемател;
3. удостоверение или скица, удостоверяващи, че имотът се намира в урбанизирана територия;
4. описание на техническите данни на основните съоръжения и на ОПЕЕВИ съгласно изисквания раздел VI. (ал.2).

В случая, Т. Т. на 07.03.2019 г. е подал искане за проучване на условията за присъединяване на Ф. до 30 kW, предвидена за изграждане в собствен имот ПИ с идентификатор 46417.108.37, [населено място], м. А., обл. Стара З., заявена за изграждане при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Т. Т. е посочил всички изискуеми данни съгласно чл. 88, ал.1 от Наредба № 6 и е изпълнил изискванията на чл. 88, ал. 2 от Наредба № 6 като е приложил необходимите документи, удостоверяващи собствеността му върху посочения обект /Нотариален акт/, както и приложил Скица на поземлен имот №15-189082-05.03.2019 г. от АГКК, Служба по геодезия, картография и кадастър- [населено място], в която е отразено трайно предназначение на територията: Урбанизирана.

[фирма] изискал от заявителя да представи доказателства, че имотът се намира в строителни граници на населеното място, съгласно §5, т.6 от ДР от ЗУТ. В отговор на

това Т. Т. представил писмо от [община] 30.04.2019 г. /л.48/, в който е отразено, че имотът е извън строителните граници на [населено място]. ПИ 46417.108.37 е с променено предназначение и има процедуриран ПУП- ПРЗ, одобрен със Заповед №19-12-29 от 21.02.2017 г., съгласно който за ПИ 37 е отреден УПИ III-37 в кадастрален район 108.

За да постанови отказа [фирма] са извели извод, че недвижимият имот, в който се предвижда изграждането на обекта не се намира в урбанизирана територия.

Спорът по делото се свежда до статута на територията, в която се намира недвижимият имот, за който заинтересованата страна има инвестиционно намерение за изграждане на Ф. по реда на чл.24, т.1 от ЗЕВИ и е свързан с материалната законосъобразност на административния акт.

За приложението на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ е необходимо изпълнението на кумулативните предпоставки, предвидени в него. Една от тези предпоставки е, сградата, върху която ще се изгради Ф. да се намира в урбанизирана територия.

В българското законодателството липсва изрично легално определение на понятието „урбанизирана територия“.

Съгласно чл. 7, ал.1 от ЗУТ, според основното им предназначение, определено с концепциите и схемите за пространствено развитие и общите устройствени планове, териториите в страната са: урбанизирани територии (населени места и селищни образувания), земеделски територии, горски територии, защитени територии, нарушени територии за възстановяване, територии, заети от води и водни обекти, и територии на транспорта.

Според чл. 8, ал.1, т.1 от ЗУТ, конкретното предназначение на поземлените имоти се определя с подробния устройствен план и може да бъде в урбанизирани територии или в отделни поземлени имоти извън тях- за жилищни, общественообслужващи, производствени, складови, курортни, вилни, спортни и развлекателни функции, за озеленени площи и озеленени връзки между тях и териториите за природозащита, за декоративни водни системи (каскади, плвателни канали и други), за движение и транспорт, включително за велосипедни алеи и за движение на хора с увреждания, за техническа инфраструктура, за специални обекти и други.

В § 5, т. 6 от ЗУТ, е визирано, че територия на населено място е селищната територия, обхваната от границите му (строителните му граници), определени с устройствен план, без да се включва землището. На свой ред понятието "землище" е дефинирано в § 1, т. 8 от ДР на ЗАТДРБ, като съвкупност от поземлени имоти, принадлежащи към дадено населено място.

Съгласно разпоредбата на чл. 20 от Закона за опазване на земеделските земи /ЗОЗЗ/ границите и предназначението на земеделските земи, които се включват в границите на урбанизираните територии, се определят с общ или подробен устройствен план (ал.1). Промяна на предназначението на земеделските земи, включени в границите на урбанизираните територии, може да се извършва и по квартали в съответствие с разработките на плана по предложение на кмета на общината (ал.2). В чл. 20а ЗОЗЗ е разписана процедура, според която

собствениците на земеделска земя правят искане пред кмета на общината за включването ѝ в границите на урбанизираните територии или за създаване на нови урбанизирани територии и за промяна на предназначението ѝ (ал.1). Кметът на общината в 30-дневен срок от постъпване на заявлението прави предложение до комисията по чл. 17, ал. 1, която се произнася с мотивирано решение в 30-дневен срок от постъпване на предложението. Положителното решение е основание за издаване на разрешение за изработване на подробен устройствен план при условията и по реда на Закона за устройство на територията.

Съгласно чл. 109, ал.1 ЗУТ Подробните устройствени планове могат да се разработват за териториите на: 1. населени места с техните землища, както и на структурни части от населени места с непосредствено прилежащите им части от землищата; 2. населени места и селищни образувания или на части от тях, обхващащи част от квартал, един или повече квартали; 3. землища или на части от землища. В ал.2 на същия член е заложено, че Подробен устройствен план за урбанизираните територии по ал. 1, т. 1 и 2 може да се създава и когато няма общ устройствен план, а за териториите по ал. 1, т. 3 - само за цялото землище. В новелата на чл. 110, ал.1 ЗУТ е разписано какви могат да бъдат Подробните устройствени планове, като в т. 1 е посочен План за регулация и застрояване - ПРЗ (план за регулация на улици и поземлени имоти и за режим на застрояване).

В процесния казус е безспорно, че към 31.07.2015 г., видно от Скица №Ф03443/31.07.2015 г. /л.40/, имот №108037, собственост на Т. Т., находящ се в землището на [населено място] общ. Стара З., е с начин на трайно ползване: индивидуално застрояване, каквото застрояване е предвидено и за трима от съседите, с посочени данни за имотите и собствениците. Изрично в графа „забележка“ в скицата е вписано, че за имота има влязло в сила решение №5 от 2009 г. за промяна предназначението на земеделска земя за неземеделски нужди, издадено от комисията по чл.17, ал.1, т.1 ЗОЗЗ. Съгласно приложената по делото Скица на поземлен имот №15-189082-05.03.2019 г. от АГКК, Служба по геодезия, картография и кадастър- [населено място], е отразено, че ПИ с идентификатор 46417.108.37, с Малка В., общ. Стара З., обл. Стара З. по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-663/10.11.2017 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес: [населено място], местност А., е с трайно предназначение на територията: Урбанизирана; начин на трайно ползване: Ниско застрояване/до 10m/; номер по предходен план:108037; сгради, които попадат върху имота- 46417.108.37.1, застроена 144 кв.м., брой етажи 1, предназначение: жилищна сграда-еднофамилна. Следва да се има предвид, че [javascript:y10](#)Агенцията по геодезия, картография и кадастър извършва при поискване услуги с данни от кадастралната карта и кадастралните регистри, като предоставя официални документи и справки в електронна форма и/или в писмен и графичен вид /чл.55, ал.1 ЗКИР/. Скицата е официален документ, съгласно чл.55, ал.2 и ал.4

ЗКИР, респ. официален удостоверятелен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК. В скицата е удостоверено, че процесният имот е в урбанизирана територия. Този документ не е оспорен от жалбоподателя. Съгласно чл. 2, ал. 5 от ЗКИР, вписаните в кадастъра данни по ал. 1 за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Република България, и вписаните данни по ал. 2, т. 3 за държавните граници, административно-териториалните единици, землищните граници и границите на територии с еднакво трайно предназначение са доказателство за съответните обстоятелства до доказване на противното, което в случая не е оборено.

В приложеното писмо от [община] /л.48/ е отразено, че ПИ 46417.108.37 е с променено предназначение и има процедиран ПУП /Подробен устройствен план/- ПРЗ /План за регулация и застрояване/, одобрен със Заповед №19-12-29 от 21.02.2017 г., съгласно който за ПИ 37 е отреден УПИ III-37 в кадастрален район 108, поради което и въпреки посоченото в същото писмо, че този имот, попада в землището на [населено място], местност „А.“, съгласно одобрената Кадастрална карта и е извън строителните граници на [населено място], съдът приема, че процесният имот попада в урбанизирана територия.

Изложеното обуславя извод, че преценката на КЕВР, че е изпълнено изискването за изграждане на Ф. по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ и имотът попада в урбанизирана територия, е правилна. Изискването на закона е имотът да се намира в урбанизирана територия, като законодателят, регулирайки тези отношения, не си служи с понятия „строителни граници“, „територия на населено място“, „землище“, поради което и доводите на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

С оглед изложеното до тук, съдът намира, че издаденото решение е законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София– град, III отделение, 73 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу решение № Ж-563/24.10.2019 г. на КЕВР, с което на [фирма] са дадени задължителни указания: 1. В едномесечен срок след получаване на решението [фирма] да издаде Становище с посочени условия за присъединяване на обект: Ф. до 30 kW в ПИ 46417.108.37, [община], [населено място], м. А., заявен от Т. Т., за изграждане при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел

II: „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Искане за проучване за присъединяване и за условията за присъединяване“. 2. В едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], да заплати на КЕВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: